

med 1,000 Rdl., hvilken Løn hvert 5te Aar stiger med 200 Rdl., kunde Begjærdelsessummen i et vist bestemt Antal af de større Embeder være f. Ex. 1,500 Rdl. — det er et vilkaarligt valgt Tal —, som hvert femte Aar steg med 100 Rdl., hvoraf Følgen blev den, at midaldrende Mænd vilde søge disse større Embeder og naturligtvis blive foretrukne for de ganske unge, medens disse Embeder ikke vilde friste de gamle Mænd til at blive siddende i dem længer, end de havde Kraft dertil. — Jeg kunde føle mig meget stærkt fristet til at imødegaae en Yttring, hvormed den høitærede Kirke- og Underviisningsminister før fremkom. Han sagde rigtignok, at han ikke udtalte den, for at reise Debat om den, men, naar man udtaler en Mening, en Overbeviisning, staaer det ikke i Ens Magt at hindre en Debat, hvortil Udtalelsen maatte friste. Jeg skal dog gjøre det ganske kort, idet jeg mod hans Paastrand om, at Kirkens Eiendom, de saakaldte kirkelige Eiendomme, kun kunne anvendes i kirkelige Diemed, skal sætte den modsatte Paastrand, at Staten ikke er begrændset af noget omhelst Hensyn i Anvendelsen af disse Midler. Skulde der komme et Overflud, er Staten efter min Overbeviisning ogsaa fri Herre derover som over enhver anden Indtægt; men, kommer der ikke noget Overflud, vil der heller ikke blive Spørgsmaal om, hvorledes det skal anvendes. Det af den høitærede Minister brugte Udtryk, „kirkelige Diemed“, er imidlertid saa løst og saa omfattende, at man upaatvivleligt kunde — jeg kunde næsten sige — faae Alt, hvad man ønskede, bragt ind derunder. Jeg skal dog ikke her nærmere gaae ind derpaa, for det Første, fordi Tiden er saa langt fremrykket, som den er, og for det Andet, fordi den høitærede Minister udtrykkelig har sagt, at han i dette Øieblik ikke ønskede at gaae ind paa en Debat derom. Til en anden Tid er han vel ikke hange for en Debat, og jeg skal da med Fornøielse optage den.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 63 Stemmer.

J. A. Hansen: I Genhold, til hvad jeg har anført, skal jeg foreslaae, at der nedsettes et Udvalg, bestaaende af 15 Medlemmer.

S. Jørgensen: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at Udvalget kun kommer til at bestaae af 11 Medlemmer, og, hvis det maa være mig tilladt kortelig at begrunde det, saa er det af en Grund, som man maaskee vil lee ad, nemlig den, at jeg har gjort den Erfaring, at naar et Udvalg bestaaer af 15 Medlemmer, saa er det næsten umuligt at faae Nogetsomhelst forandret i det Resultat, som Udvalget er kommet til. Da jeg forudsætter, at det dog kunde være muligt, at Et og Andet, som kommer fra dette Udvalg, kunde trænge til Forandring, foreslaaer jeg, at Udvalget kun bestaaer af 11 Medlemmer.

J. A. Hansen: Jeg har jo udtalt, at det, jeg troede Sagen bedst tjent med, var den meest grundige og meest alsidige Behandling i et Udvalg. Naar nu den ærede Taler kun vil have 11 Medlemmer, fordi han ikke vil have, at Udvalget skal betyde saameget, maa jeg udtale, at jeg netop ønsker 15 Medlemmer, fordi jeg gjerne vil have, at det skal betyde saameget som muligt.

Steenstrup: Jeg skal kun bemærke, at naar den ærede Forslagsstiller selv foreslaaer et Udvalg af 15 Medlemmer, forekommer der mig saameget mindre at være Grund til at stemme derimod. Naar det ærede Medlem bagved mig (Sylvester Jørgensen) anførte som Grund for sit Forslag, at det Resultat, som et Udvalg paa 15 Medlemmer kom til, sjældent eller aldrig kunde roffes, maa jeg dertil bemærke, at Finantslovens Behandling dog viser, at det i mange Tilfælde kan roffes.

Barfod: Om Udvalget bliver paa 15 Medlemmer eller paa 11 Medlemmer, har vel ikke Stort at sige, men det forekommer mig at være Skik og Brug her i Thinget, at, naar Forslagsstilleren ønsker et Udvalg af en bestemt Størrelse, saa retter man sig derefter, saafremt